

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 341

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 3 mai 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 9 din 15 ianuarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său.....	2–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
722. — Ordin al ministrului transporturilor pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și în interes personal pe căile ferate române și a anexei nr. 1.2 la Metodologia privind încadrarea în categoria de tren, clasă, condițiile de emitere, gestionare și folosire a legitimațiilor de călătorie pe căile ferate române, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.697/2012 pentru aprobarea metodologiilor de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și interes personal pe căile ferate române	9
1.008. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind finalizarea lucrărilor de înregistrare sistematică la nivelul unității administrativ-teritoriale Luciu din județul Buzău	10
1.009. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aducerea la cunoștința publică a sectoarelor cadastrale din 5 unități administrativ-teritoriale din județul Neamț în care se derulează lucrări de înregistrare sistematică	10–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 9**

din 15 ianuarie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016
privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite,
în ansamblul său**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 17.832/302/2016 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.946D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.949D/2017, nr. 1.994D/2017, nr. 2.165D/2017, nr. 2.167D/2017, nr. 2.298D/2017, nr. 2.299D/2017, nr. 2.317D/2017, nr. 2.318D/2017 și nr. 2.427D/2017, având un obiect similar al excepției de neconstituționalitate. Excepția a fost ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 39.711/245/2016 al Judecătoria Iași — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 1.350/280/2017 al Judecătoria Pitești — Secția civilă, de Secapital SaRL în Dosarul nr. 19.610/4/2016 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 3.579/196/2017 al Judecătoria Brăila — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 19.567/303/2016 al Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 15.639/281/2016 al Judecătoria Ploiești — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 4.949/279/2016 al Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 6.060/279/2016 al Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă, precum și de către Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 5.515/290/2016 al Judecătoria Reșița.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.946D/2017, nr. 1.949D/2017, nr. 1.994D/2017, nr. 2.165D/2017, nr. 2.167D/2017, nr. 2.298D/2017, nr. 2.299D/2017, nr. 2.317D/2017, nr. 2.318D/2017 și nr. 2.427D/2017, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.949D/2017, nr. 1.994D/2017, nr. 2.165D/2017, nr. 2.167D/2017, nr. 2.298D/2017, nr. 2.299D/2017, nr. 2.317D/2017, nr. 2.318D/2017 și nr. 2.427D/2017 la Dosarul nr. 1.946D/2017, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 27 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 17.832/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

8. Prin Încheierea din 29 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 39.711/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său, cu excepția prevederilor deja declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016.**

9. Prin Încheierea din 31 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.350/280/2017, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 (cu excepția sintagmei „precum și din devalorizarea bunurilor imobile”) din Legea nr. 77/2016.**

10. Prin Încheierea din 28 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 19.610/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2, art. 3, art. 4, art. 8, art. 9, art. 10 și art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016.**

11. Prin Încheierea din 26 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.579/196/2017, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016.

12. Prin Încheierea din 7 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 19.567/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, și în special, a prevederilor art. 3, art. 4, art. 5 și art. 8 din acest act normativ.**

13. Prin Încheierea din 3 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 15.639/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

14. Prin Încheierea din 10 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.949/279/2016, **Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în ansamblul său.**

15. Prin Încheierea din 7 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.060/279/2016, **Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

16. Prin Încheierea din 16 august 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.515/290/2016, **Judecătoria Reșița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

17. Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A., Societatea Piraeus Bank România — S.A., Secapital SaRL, Societatea Credit Europe Bank NV, Societatea Banca Transilvania — S.A., precum și de către Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, cu ocazia judecării unor cauze civile având ca obiect acțiuni în constatarea dării în plată, în temeiul Legii nr. 77/2016.

18. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarele acesteia susțin că Legea nr. 77/2016 este antinomică ordinii juridice și ordinii economice a statului de drept și are ca obiect crearea unei proceduri prin care debitorul aflat în imposibilitatea de a achita împrumutul acordat în baza unui contract de credit dobândește dreptul discreționar de a transmite către creditor dreptul de proprietate asupra imobilului ipotecat în favoarea creditorului, în vederea stingerii integrale a obligației asumate. Apreciază că prin reglementările sale Legea nr. 77/2016 declanșează hazardul moral în relațiile dintre creditori și debitori, acest act normativ favorizând intenția frauduloasă de a nu plăti la timp o datorie angajată în condiții de libertate contractuală pe o perioadă îndelungată de timp și de a transforma o obligație cu întindere predeterminată în drept de reducere și refuz de executare. Arată, de asemenea, că Legea nr. 77/2016 încalcă dreptul la diferență al creditorilor garanți, creând o situație „juridică inferioară” pentru creditorul ipotecar diligent care și-a construit o garanție, față de creditorii chirografari, învederând, totodată, faptul că intrarea în vigoare a acestui act normativ este o dovadă a anihilării principiilor statului de drept și ale securității juridice prin tiranismul voinței politice.

19. Cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (4) [coroborate cu art. 126 alin. (1)] din Constituție, autoarele excepției de neconstituționalitate arată că prevederile criticate din Legea nr. 77/2016 intervin atât asupra caracterului executoriu și/sau definitiv al unei hotărâri judecătorești, cât și asupra modalității de încetare a unei executări silite, stabilind că atât consumatorii în privința cărora s-a pronunțat o hotărâre de

către instanțele de judecată cu privire la contractul de credit, cât și cei care se află în faza executării silite, indiferent de stadiul acesteia, pot solicita creditorului ștergerea datoriei decurgând din contractul de credit, în integralitate, indiferent de stadiul procedurii judiciare sau extrajudiciare, împrejurare ce contravine principiului separației puterilor în stat. Arată că legiuitorul intervine asupra unor raporturi juridice consfințite prin hotărâri judecătorești care se bucură de autoritate de lucru judecat, iar prin reglementarea criticată, și anume art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, se încalcă autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești prin care au fost respinse acțiunile în constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale sau prin care au fost respinse contestații la executare formulate în procedura executării silite. Autoarele susțin, în esență, că se încalcă și principiul previzibilității și accesibilității legii, întrucât se impune creditorului ipotecar să accepte bunul în orice condiții, cu efect liberatoriu, sub sancțiunea pronunțării împotriva sa a unei hotărâri judecătorești care să confirme transferul dreptului de proprietate în patrimoniul său.

20. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție arată că, prin reglementarea cu titlu obligatoriu a mecanismului dării în plată în cazul contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii, legiuitorul a intervenit într-o situație juridică ale cărei efecte au fost epuizate încă de la momentul încheierii contractului de credit, drept care prevederile art. 8 alin. (5) și art. 11 din lege sunt neconstituționale. În același sens susțin că principiul neretroactivității legii civile este încălcat atât timp cât se conferă debitorilor executați silit posibilitatea de a cere instanței constatarea ștergerii unor datorii rezultate din contracte de credit declarate scadente anticipat, cu mult înainte de intrarea în vigoare a legii. Mai mult, după darea în plată forțată a bunului imobil, creditorul trebuie să preia toate costurile de administrare, conservare, valorificare aferente proprietății, devenind în același timp și garant în favoarea debitorului în situația în care acesta a constituit garanții reale asupra imobilului sau alte sarcini, efecte inexistente la data încheierii contractului de credit. Astfel, legea criticată nu face diferența între *facta praeterita*, *facta pendentia* și *facta futura*. Autoarele consideră că prevederile Legii nr. 77/2016 încalcă principiul securității juridice, astfel cum este consacrat în jurisprudența Curții Constituționale, prin faptul că instituie posibilitatea retroactivării legii, încalcă principiul *pacta sunt servanda* și creează un dezechilibru în interpretarea unitară a legii, aceasta devenind, astfel, inaccesibilă. În susținerea contrarietății Legii nr. 77/2016 cu dispozițiile art. 15 alin. (2) este invocată și jurisprudența Curții Constituționale, apreciind ca fiind relevantă, în acest sens, Decizia nr. 745 din 3 noiembrie 2015.

21. Cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție se arată că în urma ștergerii creanței ipotecare prin darea în plată a bunului imobil, creditorul respectiv nu va avea dreptul de urmărire asupra celorlalte bunuri din patrimoniul debitorului, față de ceilalți creditori ipotecari sau chirografari care nu au calitatea de instituție de credit, instituție financiară nebanară sau cesionar al acestora. Se mai precizează că prevederile art. 1, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (4)—(6) din Legea nr. 77/2016 au un caracter discriminatoriu, întrucât se aplică numai consumatorilor care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 4 din lege, ceilalți consumatori neavând posibilitatea de a se bucura de beneficiile acestui act normativ.

22. În ceea ce privește încălcarea art. 21 din Constituție, autoarele susțin că art. 4 și art. 7 din lege dau dreptul debitorilor să schimbe obiectul, prețul, riscul contractului după bunul lor plac, în lipsa unor verificări prealabile cu privire la îndeplinirea condițiilor obiective și subiective pentru aplicarea „protecției”. Se

mai arată că art. 4 și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 limitează acțiunea creditorului de a contesta starea bunului dat în plată, culpa debitorului în diminuarea valorii bunului ipotecat sau starea de necesitate învederată de debitor, drept care nu se respectă cerințele accesului liber la justiție.

23. Susțin că prin adoptarea Legii nr. 77/2016 s-au instituit în sarcina creditorilor obligații severe cu privire la modalitatea de administrare a patrimoniului acestora, prin impunerea preluării imediate a unui imobil cu care a fost garantat contractul de credit și a eliminării oricăror sume ce urmau a fi recuperate în baza contractului odată cu obținerea proprietății asupra imobilului respectiv, instituțiile de credit fiind forțate să fie parte într-un contract ale cărui condiții nu le-au agreat niciodată. Cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție se apreciază că prin efectul liberatoriu, constând în ștergerea creanței reziduale a băncii formată din diferența dintre soldul creditorului la momentul plății și valoarea imobilului, dreptul de proprietate al băncii asupra acestei creanțe este iremediabil afectat, ceea ce duce la concluzia neconstituționalității art. 5 alin. (2) și art. 10 din lege. De asemenea, pentru aceleași motive, apreciază că este neconstituțional și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016. Se mai indică faptul că se încalcă atât dreptul de proprietate al băncii, cât și al creditorului cesionar, după caz, ajungându-se la pierderea dreptului de creanță avut împotriva împrumutatului/garanților, acesta fiind înlocuit cu un drept real asupra unui imobil care are o valoare incertă. Mai mult, se poate întâmpla ca bunul imobil să nu fie transmis în patrimoniul băncii liber de sarcini, nefiind reglementată nici măcar obligația de garantare a debitorului ce apelează la procedura dării în plată a imobilului. Se mai susține faptul că, prin efectul art. 3 din lege, banca este deposedată de un bun actual, respectiv dreptul de creanță născut în temeiul contractului de credit, astfel încât Legea nr. 77/2016 restrânge dreptul de proprietate privată, fără ca niciuna dintre cerințele cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

24. Cu privire la încălcarea art. 45 din Constituție, autoarele excepției de neconstituționalitate subliniază că libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea acestora de a-și asuma obligații și de a dobândi drepturi, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului, pe care trebuie să le respecte. Libertatea economică presupune un cadru economic caracterizat prin stabilitate, în care participanții pot stabili un preț al contractului prin negociere în funcție de condițiile de pe piață. Se susține că libertatea comerțului reprezintă o cerință fundamentală a economiei de piață, iar pentru garantarea acesteia statul are obligația de a garanta și dreptul la profit. Prin urmare, prin instituirea unei obligații în sarcina creditorilor de a se conforma dreptului debitorilor exercitat în baza legii, în mod unilateral și neîngrădit, de a schimba prețul unui contract deja executat sau în curs de executare, statul aduce ingerințe nejustificate libertății creditorilor la activitate economică și liberă inițiativă. Așa fiind, libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea părților de a-și asuma obligații și a dobândi drepturi într-un mecanism contractual agreat de acestea, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului care pot fi deopotrivă juridice, precum și economice.

25. Cu privire la încălcarea art. 53 alin. (2) din Constituție, autoarele apreciază că art. 3 și art. 4 din Legea nr. 77/2016 permit hazardul moral al liberării discreționare de datorie de către debitori aflați în situații economico-financiare care nu sunt excepționale. Astfel, se permite modificarea discreționară a prețului contractului de către debitor, ceea ce reprezintă un stimulent pentru ca acesta să nu își execute obligațiile de plată a datoriilor. Se mai indică faptul că legea nu urmărește un scop

legitim în sensul că vizează interese pur private, și nu cele generale, că adoptarea acesteia nu a fost necesară, existând la îndemâna părților contractante și alte mecanisme, precum cel al impreviziunii, și că legea nu asigură un just echilibru între interesele creditorului și al debitorului.

26. Referitor la încălcarea art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție susțin că legea criticată, reglementând aspecte referitoare la proprietate, trebuia adoptată ca lege organică, și nu ordinară. Din moment ce legea criticată reglementează derogări de la Codul civil, lege organică, se subliniază că și normele derogatorii trebuiau să fie adoptate ca lege organică.

27. În ceea ce privește încălcarea art. 135 din Constituție apreciază că prevederile art. 3, art. 4 alin. (2), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8 și art. 10 din Legea nr. 77/2016 aduc atingere principiilor libertății contractuale, întrucât procedura dării în plată, deși ar fi trebuit să aibă un caracter consensual, este lăsată exclusiv la opțiunea debitorului, nefiind, astfel, necesar consimțământul creditorului. Mai mult, legea în ansamblul său favorizează comportamentul iresponsabil al consumatorilor care, la momentul încheierii contractului de credit, ar fi trebuit să prevadă și riscurile acestuia cu privire la aprecierea/deprecierea monedei de schimb.

28. În fine, susțin faptul că Legea nr. 77/2016 contravine caracterului excepțional al legislației consumeriste, având în vedere că normele analizate nu permit judecătorului verificarea întrunirii condițiilor pentru garantarea protecției de tip excepțional a consumatorilor. Apreciază că legea criticată ar trebui să impună parcurgerea acestor verificări prealabile, întrucât legea dă dreptul debitorilor instituțiilor bancare și financiar nebancare să schimbe obiectul, prețul și riscul contractului după bunul lor plac.

29. Învederează, totodată, că scopul Directivei 2014/17/UE nu este nici pe departe limitarea libertății contractuale a părților contractului și nici instaurarea unei prezumții absolute că dezechilibrele contractuale pot apărea doar în favoarea consumatorilor. Prin dispozițiile pe care le cuprinde, Legea nr. 77/2016 este contrară Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului, aceasta din urmă reglementând într-un mod proporțional, adecvat și cu respectarea exigențelor principiului neretroactivității, posibilitatea stingerii obligațiilor rezultate din contractele de credit prin darea în plată a bunului imobil. De altfel, considerentul (58) al directivei stipulează faptul că „statele membre trebuie să permită creditorilor să rezilieze contractul de credit în cazul în care se poate stabili că consumatorul a furnizat în mod deliberat informații neconforme sau falsificate la momentul efectuării evaluării bonității sau că nu a furnizat intenționat unele informații care ar fi avut drept rezultat o evaluare a bonității negativă sau în cazul în care există alte motive întemeiate, compatibile cu dreptul Uniunii.” Apreciază, astfel, că scopul Directivei este diferit de cel al Legii dării în plată, aplicarea în timp a Directivei fiind stabilită în mod diferit de cea a legii criticate, iar măsurile de implementare a legii sunt inutile și contrare regulii proporționalității. Menționează că unicul text al Directivei care se referă la posibilitatea stingerii obligației izvorâte din contractele de credit prin darea în plată a imobilului este cel prevăzut la art. 28 „*Arierate și executare silită*”, însă, spre deosebire de textul național, norma de drept a Uniunii este proporțională și prezintă un caracter adecvat pentru atingerea scopului Directivei. Este proporțională pentru că reglementează nu doar dreptul debitorilor de a stinge datoria prin darea în plată a bunului, dar și compensațiile juste și echitabile la care este îndrituit creditorul într-o atare ipoteză. Totodată, arată că textul Directivei clarifică și un aspect esențial, și anume, faptul că returnarea sau transferul bunului către

creditor poate fi agreată exclusiv de către părți și nu poate reprezenta o măsură de ingerință a statului în libertatea contractuală.

30. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.165D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

31. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.299D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

32. **Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă** în dosarele Curții Constituționale nr. 2.317D/2017 și nr. 2.318D/2017, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.946D/2017, **Judecătoria Pitești — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.994D/2017, **Judecătoria Brăila — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.167D/2017, și **Judecătoria Reșița** în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.427D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

33. **Judecătoria Iași — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.949D/2017, și **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.298D/2017, nu și-au exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, limitându-se a se pronunța doar cu privire la admisibilitatea sesizării Curții Constituționale.

34. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

35. **Guvernul** a formulat punctul său de vedere în dosarele Curții Constituționale nr. 1.946D/2017, nr. 1.994D/2017, nr. 2.165D/2017, nr. 2.167D/2017, nr. 2.298D/2017, nr. 2.299D/2017, nr. 2.317D/2017 și nr. 2.318D/2017, în sensul respingerii criticilor de neconstituționalitate, în acord cu jurisprudența instanței constituționale, relevantă fiind, în acest sens, Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017.

36. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

37. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

38. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din examinarea dispozitivului încheierilor de sesizare, îl constituie prevederile Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016.

39. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate din Legea nr. 77/2016 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) coroborate cu cele ale art. 126 alin. (1) referitoare la instanțele judecătorești, art. 1 alin. (5) care consacră principiul securității juridice, al

previzibilității și accesibilității normei legale, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. m) referitor la regimul juridic al proprietății, art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) privind economia, art. 136 alin. (5) care consacră inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii, art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și dispozițiilor art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

40. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că în prezentele cauze, în ceea ce privește o parte dintre prevederile legale criticate din Legea nr. 77/2016, nu sunt respectate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”, precum și din prevederile art. 29 alin. (3) din aceeași lege, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Astfel, Curtea reține ca element comun situației de fapt din cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat instanța de contencios constituțional în prezentele dosare că toate contractele de credit au fost încheiate înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011. Autoarele excepției au invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016 fără să se raporteze în mod distinct la cele două ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil („*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”) și ipoteza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, instanța de contencios constituțional va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 raportate la prevederile art. 3 teza întâi din același act normativ.

41. De asemenea, faptul că toate contractele de credit ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant și în examinarea admisibilității excepției având ca obiect neconstituționalitatea tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Curtea reține că, potrivit primei teze a acestui articol, prevederile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

42. În continuare, Curtea observă că prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, Curtea a constatat că prevederile art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, raportate la cele ale art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din același act normativ, sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor imprevizunii pentru fiecare contract de

credit în parte. Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea posibilitatea să verifice îndeplinirea condițiilor impreviziunii, aceste prevederi de lege ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și pe cele ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

43. Totodată, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, paragraful 122, Curtea a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională. În acest context, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Întrucât, în prezentele cauze, sesizarea Curții Constituționale a fost realizată ulterior publicării Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016 în Monitorul Oficial al României, și anume după data de 18 ianuarie 2017, și având în vedere faptul că în toate cauzele contractele de credit au fost încheiate sub imperiul vechiului Cod civil din 1864, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din cuprinsul art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, precum și a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

44. Prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, paragraful 28, Curtea a statuat că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 este o decizie interpretativă, așa încât, atunci când criticile de neconstituționalitate a unei norme juridice privesc un înțeles sau înțelesuri ale acesteia care se bucură, în continuare, de prezumția de constituționalitate și care nu au fost excluse din cadrul constituțional prin decizia interpretativă, este evident că instanța constituțională este competentă să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate (a se vedea și Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, paragraful 48).

45. Astfel, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 115, că, indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, prevederile acestei legi nu retroactivează.

46. Cu privire la critica raportată la art. 16 din Constituție, Curtea reiterează jurisprudența sa constantă potrivit căreia noțiunea fundamentală de egalitate în fața legii nu presupune că stabilirea unui tratament juridic diferențiat în cazul unor situații distincte este discriminatorie, ci, dimpotrivă, în acest mod se asigură deplina respectare a acestui principiu constituțional fundamental. Astfel, în Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005, sau Decizia nr. 614 din 5 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 22 ianuarie 2018, Curtea a precizat că „egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și

justifică același tratament juridic și deci instituirea aceluiași regim juridic. Per a contrario, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat”. Cu referire la criticile autoarelor excepției, Curtea reține că deosebirile obiective dintre categoria profesioniștilor și cea a consumatorilor sunt suficient de relevante și semnificative încât să justifice opțiunea legiuitorului de a le aplica un regim juridic distinct.

47. Cu referire la criticile prevederilor Legii nr. 77/2016 formulate din perspectiva art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, prin Decizia nr. 614 din 5 octombrie 2017, paragraful 122, Curtea a reținut, în plus față de ceea ce reiese din motivarea Curții din Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, că însuși textul art. 45 din Constituție dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — în condițiile legii —, legiuitorul constituind însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și a liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, că „principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.”

48. În ceea ce privește invocarea, în susținerea excepției de neconstituționalitate, a dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală, raportat la jurisprudența sa în materie, Curtea reiterează lipsa incidenței acestor dispoziții constituționale.

49. În ceea ce privește criticile aduse Legii nr. 77/2016 din perspectiva încălcării art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 108, Curtea a statuat că acest act normativ „reglementează situații specifice care nu se referă la regimul general al proprietății, în sensul că vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România, și nu orice transfer al dreptului de proprietate ca urmare a aplicării unor instituții de drept civil. În concordanță cu jurisprudența sa (Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea constată că regimul juridic general al proprietății, publică sau privată, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința, dispoziția, fiind preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate, și încă la nivel general, reprezintă o realitate juridică care guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă ce reclamă reglementarea printr-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putând fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate prin intermediul unor legi ordinare, cum ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015) care, în art. 348, reglementează

confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea constată că această critică de neconstituționalitate extrinsecă este neîntemeiată”.

50. Prin Decizia nr. 93 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 22 mai 2017, spre exemplu, Curtea a constatat că reglementând procedura dării în plată, ca expresie a imprevizunii contractuale, legiuitorul, prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată, care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Mai mult, Curtea a reținut că, în condițiile în care instanța judecătorească admite contestația formulată de profesionist, prestațiile bănești datorate în temeiul contractului de credit trebuie executate întocmai, creditorul obligației, în acest caz, având dreptul și la repararea prejudiciului în măsura în care instanța judecătorească a constatat reaua-credință a debitorului în exercitarea dreptului său la notificarea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 77/2016.

51. Cu privire la prevederile art. 11 teza întâi raportate la cele ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat, exemplu fiind, în acest sens, Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 44—49. Cu acel prilej s-a arătat că mecanismul procedural reglementat de legiuitorul ordinar în vederea aplicării art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 are în vedere, ca și în cazul art. 8 alin. (1) din aceeași lege, două etape cu o semnificație deosebită în economia acesteia. Astfel, o primă etapă, obligatorie, se subsumează unei negocieri directe între părți și privește procedura notificării reglementate de art. 5 alin. (1) din lege, părțile putând, ele însele, să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractul de credit, prin darea în plată a imobilului. Această etapă se aplică și trebuie parcursă indiferent că bunul imobil ipotecat a fost sau nu vândut în cadrul unei proceduri execuționale la data intrării în vigoare a legii. Cea de-a doua etapă, judiciară, facultativă prin natura sa, vizează intervenția instanțelor judecătorești la cererea debitorilor, în vederea aplicării Legii nr. 77/2016, respectiv constatarea stingerii datoriei izvorâte din contractul de credit. Astfel, debitorul obligațiilor de plată a sumelor de bani în cadrul unui contract de credit trebuie să parcurgă, în mod obligatoriu, prima etapă procedurală, în sensul ajungerii la un consens cu creditorul și al evitării, pe cât posibil, a intervenției în cadrul raporturilor contractuale a instanței judecătorești. Legiuitorul a reglementat acest mecanism procedural în două etape pentru a da posibilitatea încetării contractului, ca rezultat al acordului de voință al părților, fără intervenția instanțelor judecătorești, apelarea la forța de constrângere a statului realizându-se, în mod evident, numai atunci când părțile nu ajung la un consens. Prin urmare, a apela direct la instanța judecătorească, nesocotind prima etapă, cea a notificării, echivalează cu caracterul inadmisibil al unei asemenea acțiuni promovate în temeiul art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, instanțele judecătorești fiind în drept, în această ipoteză, să respingă ca

atare acțiunea debitorului. Acesta a fost și sensul Deciziei nr. 639 din 27 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 12 ianuarie 2017, în care Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, pe motiv că însăși acțiunea principală era inadmisibilă. Prin urmare, indiferent dacă bunul imobil constituit drept garanție pentru executarea contractului de credit a fost vândut anterior sau ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, debitorul este obligat, din punct de vedere procedural, să parcurgă mai întâi etapa notificării și de abia după aceea să solicite concursul instanțelor judecătorești pentru constatarea stingerii datoriei.

52. În privința bunurilor imobile adjudecate anterior intrării în vigoare a legii, Curtea a constatat că legiuitorul ordinar a recurs la o ficțiune juridică, în sensul că datoriile rezultate din contractul de credit sunt considerate stinse, chiar dacă bunul imobil aferent garanției a fost vândut la un preț mai mic decât valoarea datoriei debitorului către instituția de credit. Practic, legiuitorul a apreciat, în contextul imprevizunii, că sumele de bani plătite în mod voluntar în executarea contractului, cele obținute din adjudecarea bunului, indiferent de data la care aceasta a avut loc, precum și, după caz, sumele rezultate din urmărirea silită a altor bunuri ale debitorului până la data formulării notificării acoperă valoarea datoriilor aferente contractului de credit. Curtea a constatat că textul criticat nu încalcă art. 44 din Constituție, în măsura în care acesta este aplicat în condițiile intervenirii imprevizunii. În caz contrar, s-ar accepta, pe de o parte, ruina debitorului și îmbogățirea fără justă cauză a creditorului, contractul de credit nemaiputând constitui temeiul îmbogățirii acestuia, ci situația imprevizibilă intervenită, iar, pe de altă parte, s-ar crea o vădită inegalitate între debitorii care, având în vedere aceeași situație de impreviziune, au reușit să reziste acesteia pe un interval temporal mai extins sau mai restrâns. Or, acest criteriu, coroborat cu data intrării în vigoare a legii, este unul artificial și arbitrar, întrucât impreviziunea trebuie evaluată în exclusivitate în funcție de echilibrul contractual dintre părți, fiind, așadar, o chestiune ce ține de dezechilibrarea prestațiilor la care acestea s-au obligat din cauza unui element exterior conduitei lor, a cărui amploare nu putea fi prevăzută. Așadar, stingerea datoriei prin darea în plată a imobilului ipotecat reprezintă o ficțiune juridică aplicabilă tuturor procedurilor de executare silită începute anterior sau ulterior intrării în vigoare a legii, indiferent că bunul aferent garanției a fost vândut în cadrul acestei proceduri anterior/ulterior intrării în vigoare a legii, singura condiție impusă de legiuitor fiind ca acestea să fie în curs la data depunerii notificării. Așa fiind, ca urmare a stingerii datoriilor prin darea în plată a bunului în condițiile legii criticate, executarea contractului încetează.

53. Referitor la critica potrivit căreia prevederile criticate din Legea nr. 77/2016 încalcă autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 123, și Decizia nr. 638 din 27 octombrie 2016, paragraful 20, Curtea a constatat că „darea în plată poate opera și în faza executării silită, neputându-se reține încălcarea autorității de lucru judecat al hotărârii instanței judecătorești care a încuviințat executarea silită, întrucât aceasta nu are ca obiect soluționarea fondului. Chiar și în această fază instanța poate aprecia cu privire la îndeplinirea condițiilor privind existența imprevizunii”.

54. De asemenea, prin Decizia nr. 638 din 27 octombrie 2016, paragraful 25, Curtea a subliniat că instanța judecătorească, fiind independentă în aprecierea sa, va putea face aplicarea instituției imprevizunii în temeiul Legii

nr. 77/2016, în configurarea determinată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, respectiv în temeiul prevederilor art. 969 și art. 970 din Codul civil din 1864, chiar și în cauzele în care este începută executarea silită, indiferent de stadiul executării silite a bunului ipotecat, respectiv în spețele unde este pusă în discuție o asemenea chestiune, cu consecința stingerii datoriilor rezultate din contractele de credit. Curtea a mai reținut că revine instanțelor de judecată competența de a stabili cadrul procesual în care se soluționează litigiul dedus judecătii, în funcție de stadiul derulării contractului de credit. Este rolul instanțelor de judecată să interpreteze normele legale și să facă aplicarea acestora în funcție de conținutul normativ, respectiv dacă sunt norme de drept substanțial sau de drept procesual și dacă sunt de imediată aplicare, precum și cu privire la prioritatea acestora, în funcție de caracterul de normă specială sau de drept comun (a se vedea Decizia nr. 357 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2017, paragrafele 40 și 42). Având în vedere cele de mai sus, Curtea a constatat că soluția legislativă de stingere a datoriilor

izvorâte din contractele de credit, indiferent de data la care a fost vândut bunul imobil ipotecat prin licitație publică sau printr-un alt mod agreeat de creditor, nu încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului, consacrat de art. 44 din Constituție.

55. Cu privire la invocarea art. 148 din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a reținut că, în cauzele deduse judecătii, prevederile Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 60 din 28 februarie 2014, nu au legătură cu ipoteza normativă a legii criticate, ele referindu-se la conversia creditelor în valută. Prin urmare, dispozițiile constituționale cuprinse în art. 148 nu au incidență în cauze.

56. Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele care au fundamentat-o își mențin valabilitatea.

57. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, referitor la prevederile art. 11 teza întâi, raportate la art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, cu privire la celelalte prevederi din lege,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la prevederile art. 3, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1)—(4) din același act normativ, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”, cuprinsă în art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 17.832/302/2016 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 39.711/245/2016 al Judecătoriei Iași — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 1.350/280/2017 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă, de Secapital SaRL în Dosarul nr. 19.610/4/2016 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 3.579/196/2017 al Judecătoriei Brăila — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 19.567/303/2016 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 15.639/281/2016 al Judecătoriei Ploiești — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 4.949/279/2016 al Judecătoriei Piatra-Neamț — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 6.060/279/2016 al Judecătoriei Piatra-Neamț — Secția civilă, precum și de către Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 5.515/290/2016 al Judecătoriei Reșița.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași autoare în aceleași dosare ale aceluiași instanțe de judecată și constată că prevederile art. 11 teza întâi, raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și legea în ansamblu său sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă, Judecătoriei Ploiești — Secția civilă, Judecătoriei Piatra-Neamț — Secția civilă, Judecătoriei Iași — Secția civilă, Judecătoriei Pitești — Secția civilă, Judecătoriei Brăila — Secția civilă, precum și Judecătoriei Reșița și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 112/1999

privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și în interes personal pe căile ferate române și a anexei nr. 1.2 la Metodologia privind încadrarea în categoria de tren, clasă, condițiile de emitere, gestionare și folosire a legitimațiilor de călătorie pe căile ferate române, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.697/2012 pentru aprobarea metodologiilor de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și interes personal pe căile ferate române

În temeiul prevederilor art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și interes personal pe căile ferate române, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și în interes personal pe căile ferate române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 766 din 20 august 2004, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„3. Liceul Tehnologic «Dimitrie Leonida» Timișoara”.

2. **Punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„6. Liceul Tehnologic «Constantin Brâncuși» Oradea”.

3. **Punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„8. Liceul Tehnologic de Transporturi și Construcții Iași”.

4. **Punctul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„14. Liceul Tehnologic «Anghel Saligny» Roșiori de Vede”.

5. **Punctul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„16. Liceul Tehnologic de Transport Feroviar «Anghel Saligny» Simeria”.

Art. II. — Anexa nr. 1.2 la Metodologia privind încadrarea în categoria de tren, clasă, condițiile de emitere, gestionare și folosire a legitimațiilor de călătorie pe căile ferate române, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii

nr. 1.697/2012 pentru aprobarea metodologiilor de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și interes personal pe căile ferate române, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 și 824 bis din 7 decembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„3. Liceul Tehnologic «Dimitrie Leonida» Timișoara”.

2. **Punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„6. Liceul Tehnologic «Constantin Brâncuși» Oradea”.

3. **Punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„8. Liceul Tehnologic de Transporturi și Construcții Iași”.

4. **Punctul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„14. Liceul Tehnologic «Anghel Saligny» Roșiori de Vede”.

5. **Punctul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„16. Liceul Tehnologic de Transport Feroviar «Anghel Saligny» Simeria”.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,

Dragoș-Virgil Titea,

secretar de stat

București, 10 aprilie 2019.

Nr. 722.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**privind finalizarea lucrărilor de înregistrare sistematică
la nivelul unității administrativ-teritoriale Luciu din județul Buzău**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) și (3) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se declară finalizate lucrările de înregistrare sistematică la nivelul unității administrativ-teritoriale Luciu din județul Buzău.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu, orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru unitatea administrativ-teritorială Luciu din județul Buzău, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

(3) Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de

publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, în unitatea administrativ-teritorială Luciu din județul Buzău, își pierd valabilitatea.

(4) În cazul imobilelor înscrise în cartea funciară ca urmare a finalizării lucrărilor de înregistrare sistematică în unitatea administrativ-teritorială Luciu din județul Buzău, dovada dreptului de proprietate se face cu extrasul de carte funciară. Dovada delimitării unui imobil față de alte imobile se face numai cu extrasul din planul cadastral.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,

Radu-Codruț Ștefănescu

București, 21 martie 2019.

Nr. 1.008.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**privind aducerea la cunoștința publică a sectoarelor cadastrale din 5 unități administrativ-teritoriale
din județul Neamț în care se derulează lucrări de înregistrare sistematică**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aduce la cunoștința publică derularea lucrărilor de înregistrare sistematică, pe sectoare cadastrale, în 5 unități administrativ-teritoriale din județul Neamț, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Doljești — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 131, 133, 134, 135, 136, 137, 138;

b) unitatea administrativ-teritorială Gârcina — sectoarele cadastrale nr. 78, 82, 83, 84, 87, 88, 89;

c) unitatea administrativ-teritorială Ștefan cel Mare — sectoarele cadastrale nr. 38, 49, 56, 59, 72, 73, 74, 78, 82, 87, 88;

d) unitatea administrativ-teritorială Țibucani — sectoarele cadastrale nr. 10, 11, 12, 13;

e) unitatea administrativ-teritorială Urecheni — sectoarele cadastrale nr. 16, 29, 58.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică este prevăzută în anexele nr. 1—5 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—5*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,

Radu-Codruț Ștefănescu

București, 21 martie 2019.

Nr. 1.009.

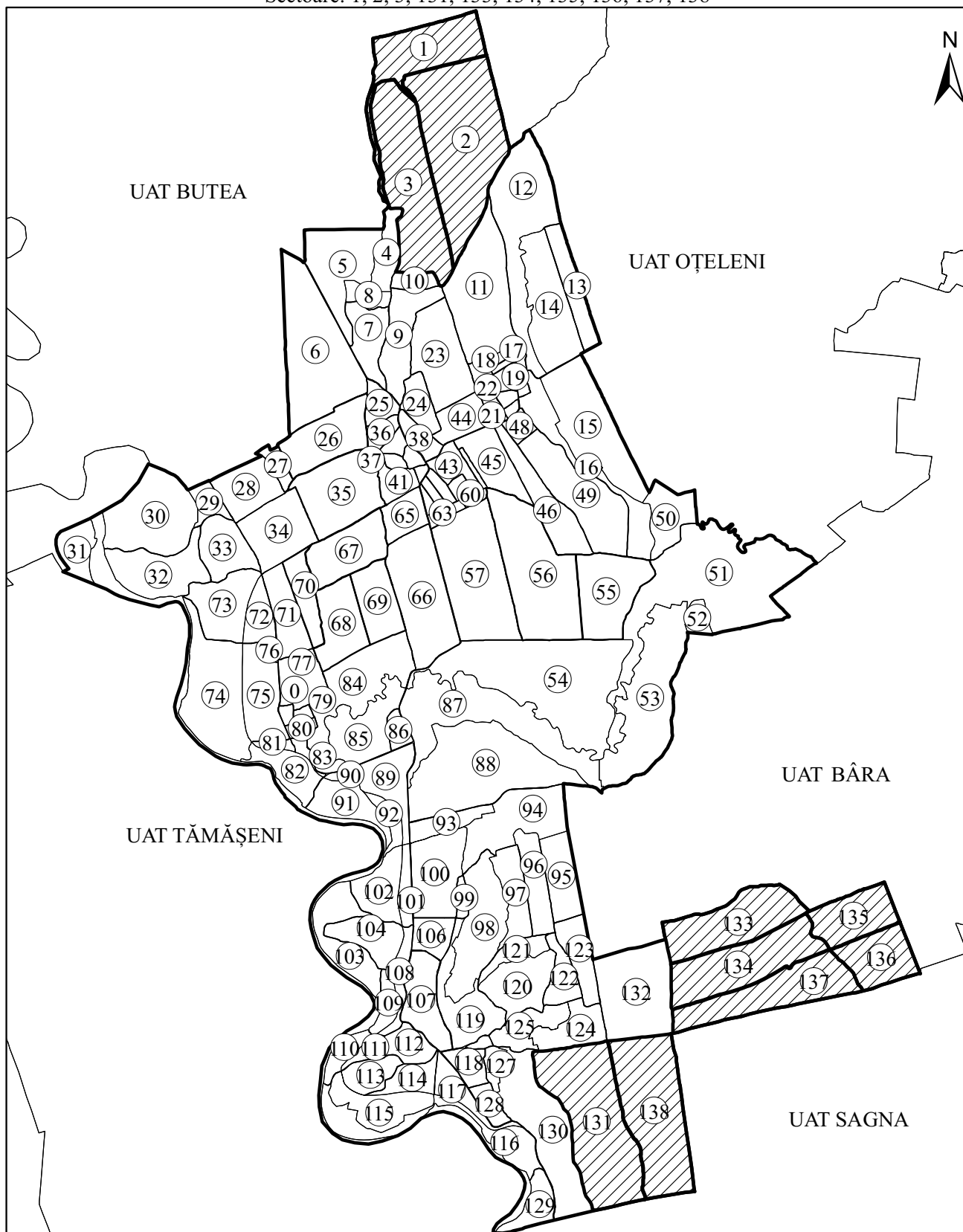
*) Anexele nr. 1—5 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: NEAMȚ

UAT: DOLJEȘTI

Sectoare: 1, 2, 3, 131, 133, 134, 135, 136, 137, 138

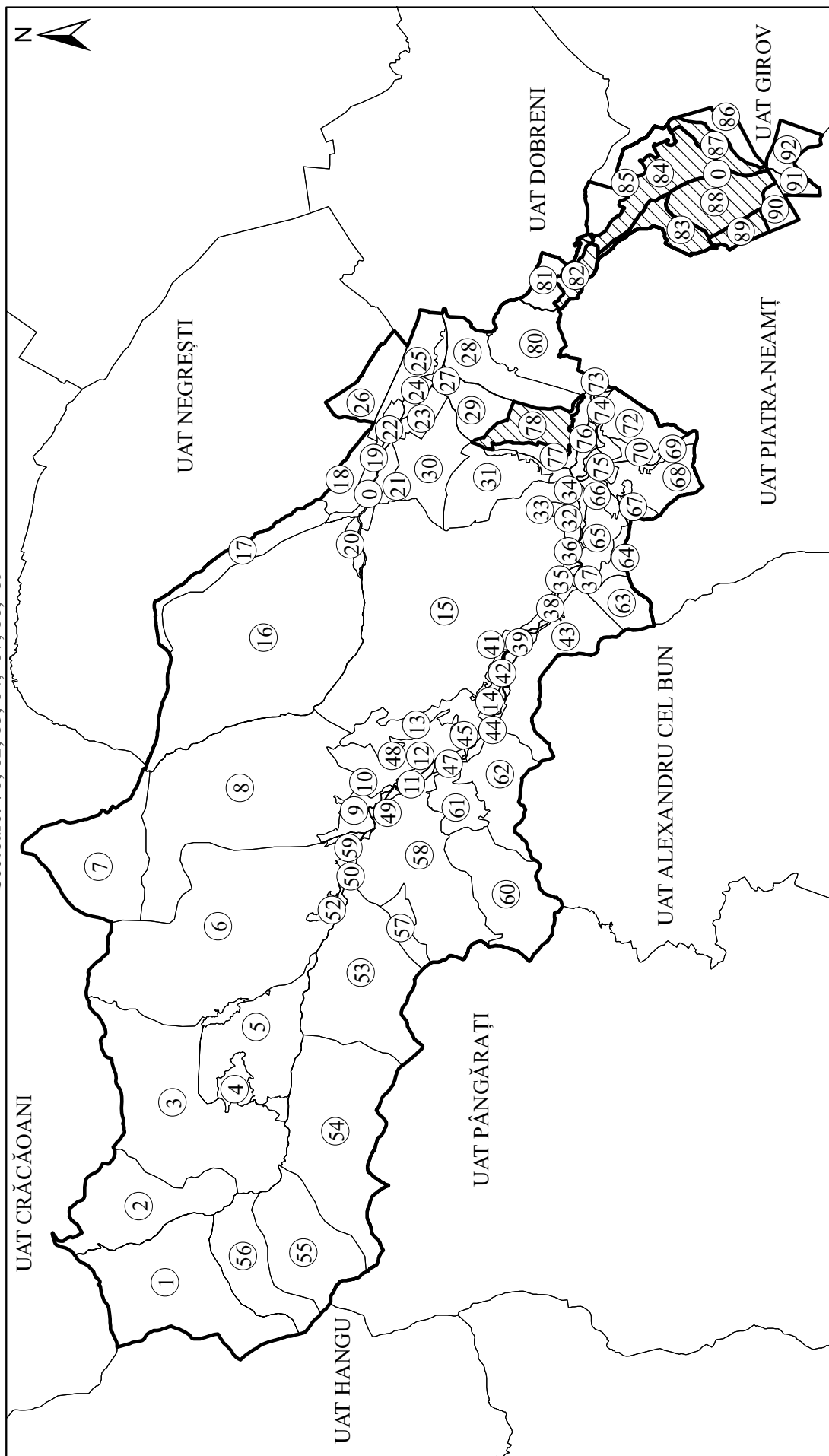

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: NEAMȚ

UAT: GÂRCINA

Sectoare: 78, 82, 83, 84, 87, 88, 89

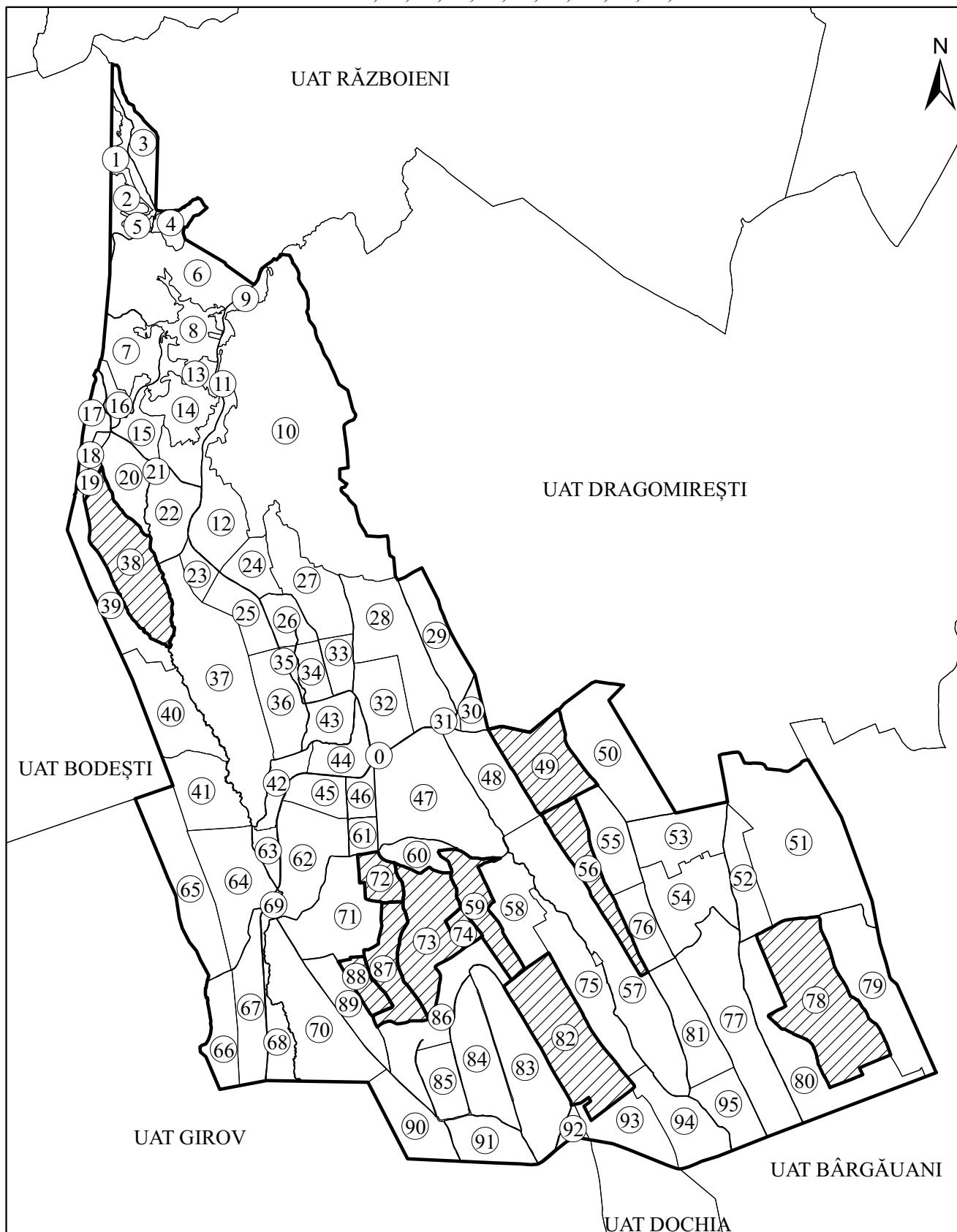

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: NEAMȚ

UAT: ȘTEFAN CEL MARE

Sectoare: 38, 49, 56, 59, 72, 73, 74, 78, 82, 87, 88

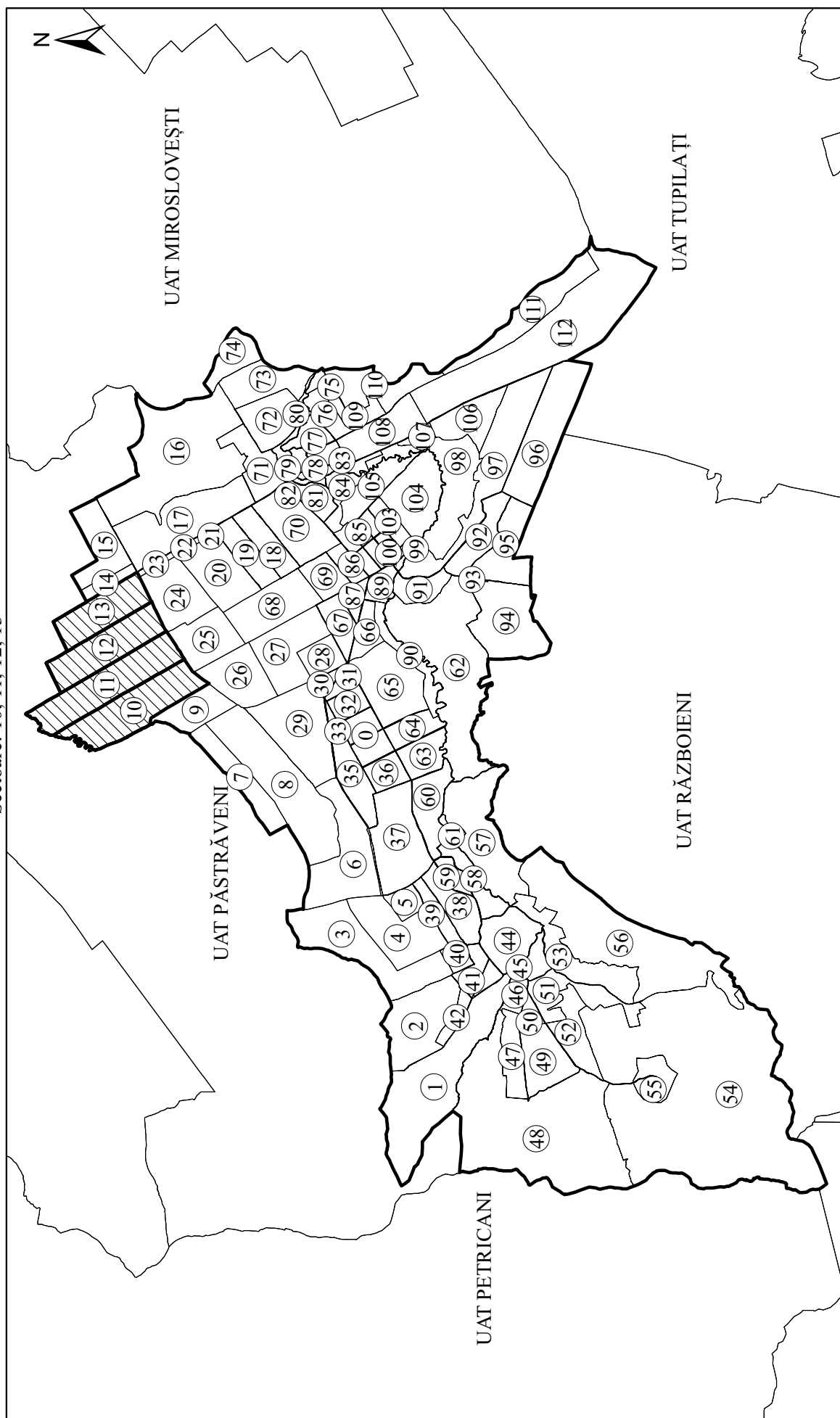

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

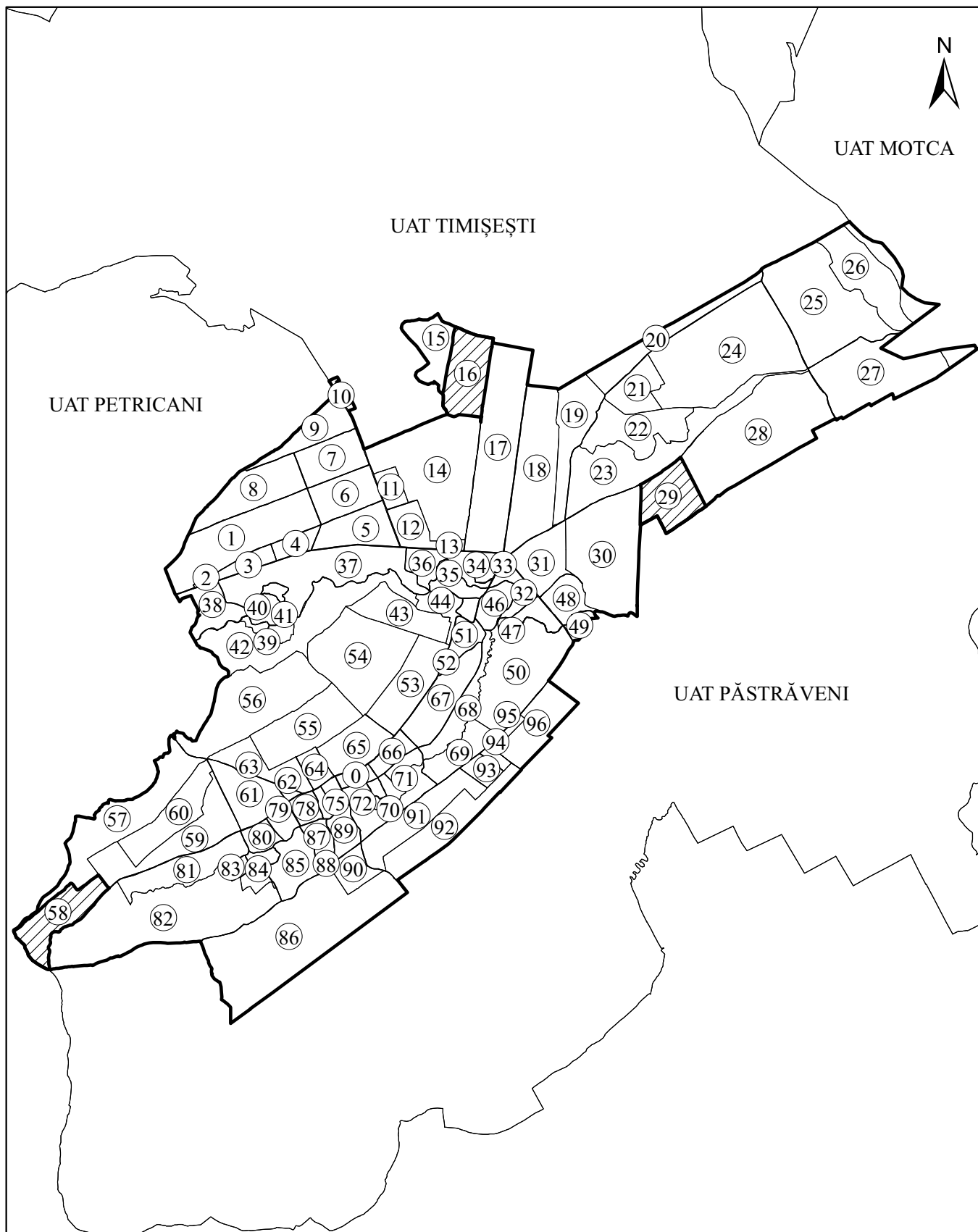
Județ: NEAMȚ

UAT: ȚIBUCANI

Sectoare: 10, 11, 12, 13

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: NEAMȚ
 UAT: URECHENI
 Sectoare: 16, 29, 58

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

